

õigekeelsuse-sõnaraamatu“ toimetaja kuni a-ni 1933 (selle ajani valmisid mainitud teosest lk. 1—1412; hiljemini jätkas toimetamist E. Muuk). A-st 1930 on V. olnud „Eesti entsüklopeedia“, hiljemini ka „Väikese entsüklopeedia“ redaktsioonitoimkonna liige, a-st 1936 „Eesti Keele“ pea- ja vastutav toimetaja. Selle kõrval on ta teotsenud Akadeemilise Emakeele Seltsi ja kirjastus-o.-ü. „Loodus“ juhatusel liikmena. Tartu ülikooli *dr. phil. h. c.* on V. a-st 1933, EKS-i auliige a-st 1932 ja Akadeemilise Emakeele Seltsi auliige a-st 1933. V. on jätkanud tööd oskussõnade komisjonide keelelise eksperdina ning saavutanud teadusliku keele korraldamise alal väga silmapaistvaid tagajärgi. Nii on ta olnud kaastegev zooloogia, botaanika, maateaduse, matemaatika, keemia, füüsika, arstiteaduse, loomaarstiteaduse, agronoomia, aianduse, taimekaitse, metsanduse, tehnika, õigusteaduse, ajaloo, kunstiajaloo, sõjaväe, filosoofia, keeleteaduse, kirjandusteaduse, usuteaduse, raamatukogunduse, muusika jne. oskussõnade loomisel ning rikastanud eesti sõnavara õige tunduvalt. V. kaastööl on valminud ja ilmunud üle 30 oskussõnastiku; suur osa on aga veel teoksil. Ilmunud oskussõnastikest mainitagu suurematena „Eestikeelseid zooloogilisi oskussõnu“ (Tartu, 1930; koos H. Riikojaga) ja „Õigusteaduse sõnastik“ (*ibid.*, 1934; koos F. Karlson'iga). Eriti on esiletõstatav V. osa suurteose „Eesti entsüklopeedia“ keelelisel kujustamisel. Briti ja Välismaa Piibliseltsi ülesandel on V. korraldanud trükki „Uue Testamendi ja Taaveti Lauluraamatu“ (Berliin, 1922). Paljude muude teoste ja väljaannete keelelise redigeerimise kõrval on ta teostanud ka „Suure Piibli“ (a-st 1938) ja uue eestikeelse piiblitõlke (a-st 1936) keelelist järelevalvet. V. on sarja „Keel ja Kirjandus“ kaastoimetaja ning selles ilmunud keele ja kirjanduse õpperaamatute kaasautor.

A. S a a r e s t e, J. V. V. (E. Kirj. 1933, nr. 6); Post. 1933, nr. 147; Pvl. 1933, nr. 327; A. K a s k, J. V. V. ja eesti oskussõnastikud („Eesti Keel“ 1938, nr. 3/5); isikl. jm. saadud andmed. T.

*VESTEL, Georg, poliitika- ja majandustegelane, õppis Tartus 1. algkoolis ja 1892—1900 reaalkoolis. — V. oli Tallinna Krediitpanga direktoriks enda

surmani 5. II 1933 ukj. Tallinnas. Ta oli E. Vabadusristi kavaler.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); „Sõdur“ 1933, nr. 7/8; Post. 1933, nr. 31, 32; Pvl. 1933, nr. 36; „Kaja“ 1933, nr. 32 (A. Tupits); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937). T.

VESTERINEN, Emil, soome metsateadlane, hõimutegelane, sünd. 1. VIII 1886 ukj. Soomes Pielavesi khk-s taluniku pojana, õppis Helsingi ülikoolis 1909—13 ja Härnösand'i tehnilises metsakoolis 1912, sooritas metsaüleva eksami Helsingis 1913. V. oli metsakeskseltsi „Tapio“ konsulendiks ja ajakirja „Tapio“ toimetuse sekretäriks 1913—18, Soome Tarvitajateühistute Keskühingu metsaülevaaks 1919—20, on a-st 1927 Soome Metsaseltsi metsapoliitilise büroo juhataja. A-il 1920—27 oli ta ka Eesti konsuliks Helsingis. — V. on võtnud osa Soome metsa- ja loodusteaduslike seltside tegevusest. Ta on teotsenud ka hõimutöö alal. Juba 1911 sooritas V. esimesena Soome metsameestest õppereisu Eesti metsadesse; pärast abiellumist (1912) eestlanna Leeni Ploompuga (vt. *Suppl. L. Vesterinen*) sai temast üks tegevaimaid Eesti sõpru Soomes. Ta võttis osa Soome vabatahtlike abivägede organiseerimisest E. Vabadussõja ajal, on aktiivselt teotsenud Helsingi Akadeemilises Hõimuklubis, mille auliige on ta a-st 1932, Helsingi Eesti Seltsis jm., ja sügavalt mõjutanud Eesti-Soome suhteid konsuliameti ajal. V-i töist on Eesti seisukohalt tähtsamad: „Koduste tarbepuude kokkuhoidmine“ (Tartu, 1917), „Piirteitä Eestin metsien historiasta“ („Yhteiskuntataloudellinen Aikakauskirja“ 1924, nr. 4), „Agricultural Conditions in Esthonia“ (Helsingi, 1922, 2. tr. 1923), „Eesti. Lyhyt yleiskatsaus“ (Helsingi, 1921) ja „Carl Robert Jakobson“ (Porvoo, 1926). A-st 1914 on ta teinud kaastööd eesti ajalehile ja avaldanud rohkesti artikleid Eesti kohta Soomes. V. on a-st 1937 E. Akadeemilise Metsaseltsi auliige.

Isikl. saadud andmed; Aikalaiskirja 1934 (1933). J. Mg.

VESTERINEN, Leeni (Madlena), seltskonna-, hõimu- ja karskustegelane, eelmise naine, sünd. 5. III 1886 vkj. Kuusalus Kolga v. Koitjärve külas taluniku Juhan Ploompuu tütreana, õppis 1894—98 Hirvli külakoolis, vahe-